

ת"פ 18304/11/16 - מדינת ישראל נגד מהדי אבו עלאן (עציר) תושבי איו"ש, נמר חרוב (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 18304-11-16 מדינת ישראל נ' אבו עלאן (עציר) ואח'
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

נגד

הנאשמים

1. מהדי אבו עלאן (עציר) תושבי איו"ש
  2. נמר חרוב (עציר) תושבי איו"ש
- ע"י ב"כ עו"ד שחאדה אבו מדיעם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמים, הנני מרשיע כל אחד מהם בשתי כניסות לישראל שלא כדין על פי הוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בשתי כניסות לישראל שלא כדין.

הנאשם 1 הורשע בכניסה מיום 6.11.2016 ומיום 10.8.2016 ואילו הנאשם 2 הורשע בכניסה מיום 6.11.2016 ו- 30.10.2012.

עמוד 1

טיעוני הצדדים:

בא כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים, ובכללם זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. עוד טענה התובעת, כי יש להחמיר בעונשם של הנאשמים, וזאת לנוכח המצב הביטחוני השורר במדינה. הנאשמים נמצאו בעומקה של המדינה ולא באזורים הסמוכים לגבול. אין שיקולי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. נוכח כל המפורט, הרי שמתחם העונש בגין כל כניסה אליבא דידא נע בין חודש ל- 6 חודשים מאסר בפועל. על רקע נסיבותיהם, סבורה כי יש לקבוע את עונשם ברף התחתון.

בא כוח הנאשמים מנגד, טען כי הנאשמים נכנסו לשטחי מדינת ישראל ממניעים כלכליים גרידא. מדובר בנאשמים שהודו, חסכו זמן שיפוטי יקר, נעדרו עבר פלילי, האחד צעיר בגיל ואך עתה חצה את רף הבגירות ואילו הנאשם 2 מפרנס 8 ילדים, כאשר כניסתו האחרונה הינה מלפני יותר מ- 4 שנים.

הנאשם 2 הוסיף לדברי בא כוחו וציין כי הוא חולה לב ואין לו עזרה מאיש. לא הוציא אישור כניסה נוכח מחסור בכסף. הוא מטופל באופן קבוע בכדורים, לא אכל ולא ישן מזה 10 ימים וכי משפחתו אינה יודעת שהוא בבית הסוהר.

דין והכרעה:

במעשיהם האמורים לעיל, פגעו הנאשמים בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותה להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן היתרי שהייה. כך גם, יש בעבירות אלו משום הכבדה על רשויות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להשקיע משאבים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי פרנסה. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צוין כי מקום בו מדובר בנאשמים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אך ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של ביטחון המדינה הינה פחותה. כך גם בית המשפט יקח בחשבון כי כניסתו של הנאשם

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה בעובדה כי לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק לא נלוו עבירות נוספות, ולאחר שהשתכנעתי כי מניעיהם של הנאשמים לביצוע העבירה היו כלכליים גרידא, הריני לקבוע כי

עמוד 2

במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכים המוגנים איננה גבוהה. לאמור לעיל יש להוסיף את ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני, כשגם אם השתפר מעט, עדיין אין לומר כי הינו שפיר.

בנסיבות האמורות לעיל, סבורני כי העונש ההולם בגין כל כניסה נע בין מספר ימים מאסר בפועל ועד 6 חודשים, כולל התנאי.

בגדרי המתחם, עונשם של הנאשמים מן הראוי שיהיה ברף הנמוך. הדברים אמורים על רקע הודאתם, העדרו של עבר פלילי וחיסכון בזמן שיפוטי וכך גם תילקח בחשבון עובדת היותם תושבי הרשות, אשר נעדרים מעטפת משפחתית תומכת ומכאן מעצורם ומאסרם קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל.

בית המשפט יערוך הבחנה מסוימת ולו במשורה בין שני הנאשמים, על רקע חלוף הזמן הניכר מאז כניסתו הראשונה של נאשם 2 לזו האחרונה.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. חודש ו- 7 ימים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 6.11.2016.

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 6.11.2016.

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

מתיר לשני הנאשמים 5 שיחות טלפון על פי הנהלים.

שב"ס יאפשר לנאשם 2 להוציא מספרי טלפון ממכשיר הטלפון הנייד שלו, שעל פי הנטען מצוי בפיקדון

עציר בשב"ס.

המזכירות תבטל את מועד הדיון הקבוע ליום 27.11.2016 בפני כב' השופט עטר.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט, ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט